

Všem Juliím

Vojta Kidák Tomáško

Ami F E
1. Jako zapálená stodola jsem shořel
Ami
na venkovském prázdném nádraží,
F E
ani popel, ani trochu kouře,
Ami
natož tvoje prsty na tváři,
G
jak nějaký papír vod cukroví
C E
vodkopnutej přes dvě koleje,
Ami F E
každá z vás se dneska pro mě strojí,
Ami
každá z vás se s jiným miluje.
C G
R: Kolik jsem vás ztratil na své cestě do ráje,
Dmi Ami
přesto hledám dál, vždyť možná zrovna tady je,
E Ami
pak klopí oči hanbou, že je krásnější jak noc,
E Ami
a kytary zní sambou z léta do vánoc.

2. Proč jsou tváře andělů, můj bože,
podobné všem Juliím, co znám,
žádná z nich mi neustlala lože
a žádné z nich jsem lože neustlal,
za okny zní samba a já čekám
na venkovském prázdném perónu,
sbírám síly vodjet prostě někam,
sednout do prázdného vagónu.

R:

Ami F E
*: Jako zapálená stodola jsem shořel
Ami
na venkovském prázdném nádraží ...♦